

Donatas Petrošius

Poems

Translation: Adam Dinu

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010
www.halma-network.eu
mail@halma-network.eu

După
(After)

După o ploaie fierbinte, după un an, după aceea, când începe,
după aceea, când această poveste sfârșește

Solzi de argint pe pielea ta bronzată.

Un anin negru peste negrii anini. Noapte plouă dar nu din nori.

După o ploaie fierbinte te întorci și-ți usuci
părul – așa începe povestea asta.

Pumnul calendaristic
(*Calendrical Fists*)

Tata m-a învățat cum să număr pe degete:

încheietura arătătorului de la mâna stîngă este ianuarie

lîngă ea - februarie

încheietura degetului mijlociu de la mâna stîngă e martie

lîngă el - aprilie

încheietura inelarului de la mâna stîngă este mai

lîngă el - iunie

încheietura degetului mic de la mâna stîngă e iulie

încheietura arătătorului de la mâna dreaptă e august

lîngă el - septembrie

încheietura degetului mijlociu de la mâna dreaptă e octombrie

lîngă el - noiembrie

încheietura inelarului de la mâna dreaptă e decembrie

și mai rămîn două poziții, așa că-mi amintesc

că în fiecare an se încheie mai mult timp decît încap

într-un an: în orice calendar există

date fără număr care mă sărbătoresc în întregime

Înapoi în front. În ordine liniară
(*Back to the Front. In Linear Order*)

Astăzi m-a vizitat un vânzător de imagini la mîna a doua -
necredincioșii n-au la ce sa se holbeze - zicee el
despăturind straielor de in ale Începutului și Sfîrșitului

Îi spun că eu tocmai Sfîrșesc și-o să merg Nicăieri, dar el
scoate mai departe din ranița cu multe buzunare o curea
cu care mă leg fedeleș cînd gravitația nu mai lucrează

cînd mănînci supă de urzici aplecat
în față în imaginație navighezi îndărăt pentru două săptămîni:

pare că-i ieri cînd mi-am aruncat traista într-un colț
și astăzi deja totul este alb, gata să se topească.
Toată viața prin părțile astea plouă și fulgeră
dar eu tot duc lipsă de fluide și de vasele tale făcute țandări.

A muri unul pentru celălalt în același timp înseamnă o singură
alternativă - de obicei murim unul pentru celălalt în ordine liniară

*Pășesc îndărăt într-un vis la Belgrad
(I Step back into a Dream into Beograd)*

I meditated with sewed-shut pockets.
Am chibzuit cu buzunarele cusute
I run in my thoughts across a contour map,
alerg în gând pe conturul unei hărți
abandoning all cities and their names
părăsind toate orașele și denumirile lor
in which all there is is mid-20th century
în care persistă mijlocul veacului douăzeci
watercolor tourism
turism de acuarelă

with unused watch towers,
cu nefolosite turnuri de veghe
locked postal boxes filled with
zăvorâte cutii poștale pline cu
empty notepapers.
hîrtii goale de scrisori.

I see as I don't believe –
văd așa cum nu cred -
the clocks are set against me.
ceasurile sînt potrivite împotriva mea.
Passers-by walk faster than fast, as if
Trecători merg mai repede apoi repede, ca și cum
radiating something other than themselves.
ar iradia altceva decît pe ei înșiși.

*Corectarea greșelilor pe care le-am descoperit
(Correction of mistakes I notice)*

Cea mai blîndă dintre făpturi trăiește pe Muntele de Sticlă, de partea cealaltă a orașului

Fiecare clipă în preajma ei mă vrăjește.

O iubesc, prințesa mea – că așa e ars poetica mea.

Cînd pleacă în Alpi sau în Asia Mică, îmi lasă în grijă pisicile, papagalii și neliniștea celor trei odăi. Cînd pleacă toate nevinovatele ei farmece încep să-și facă efectul.

Nu știu ce semnifică, de-aia îmi pierd mințile astfel că timpul trece mai repede, mă înregistrez la policlinică, unde găsesc cardiograma gata făcută, ba mai mult nici nu mă mai interesează

ce se petrece de partea cealaltă a fotografiei. Noaptea, reconstruiesc toate nerostitele noastre conversații, stilul și sintaxa. Rescriu fiecare vorbă de-o mie de ori

așteptînd-o să devină o reflexie a perfecțiunii, chiar dacă înțeleg perfect de bine că nu voi găsi nici un echivalent în limbă și că toate scrierile mele vor rămîne doar

o nesfîrșită corectare a greșelilor pe care le-am descoperit

Cîinele fantomă; calea samuraiului
(*Ghost Dog; Way of the Samurai*)

Primul meu cîine era brun și
sălbatic. Cînd am domesticit
forța gravitației, exersînd
primii mei pași, se străduia și el
să scape din lanț și să fugă.
Și odată nu s-a mai întors, numele lui era
Ursu.

Al doilea cîine al meu era negru, așa că
l-am numit Ursu. El era
prea firav a să scape din lanț.
Obişnuia să urle de fiecare dată cînd îl auzea pe vecin cîntînd
la vioară. Asta e pricina pentru care n-am învățat
nimic de la cîinele ăla. A murit lîngă cușca lui
pe 12 aprilie, de paștele
lui Gagarin și una din bunicile mele (care n-are, practic,
nici o legătură cu acest discurs)
mi-a explicat că sîntem într-un război al stelelor
și dacă americanii ar lăsa să cadă o stea
peste noi am îngheța cu toții. Eram așa de naiv încît am crezut-o.

Era cu neputință să nu vezi că
al treilea cîine al meu avea să devină o legendă, de aceea
l-am numit Ursu. Avea toate
calitățile unui perfect luptător și un singur
defect – era prea independent:
obişnuia să dispară, reapărînd numai cînd se făcea lumină.
Mă lăsa singur adesea,
expus îndărăt și doar pe jumătate în stare
de-a îndeplini acea secretă datorie – să mă apere de umbrele și
de înalt-crescutele buruieni, mînuind o țevă neagră de plastic în loc de
the sharpest sword.
cea mai tăioasă sabie.

Am întrebat cartea I Ching: voi ajunge vreodată
investit ca războinic? Cel mai favorabil răspuns (Nr. 5)
s-a rostogolit, dar nimic nu s-a schimbat.
Și abia după ce s-au scurs mulți ani am recunoscut
după acțiunile mele că tot ce știu în viață am învățat
de la câinele meu -
cum să scap dintr-o zgardă, cum să duc la bun sfârșit manevre de neimaginat,
cum să rămân invisibil și de neînțeles.

(2008 IX.15)

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

Zile fără asemănare
(*Days Like Never Before*)

Eram deja de părerea că nu există nici o idee măcar vagă de Buddha
nici în mine, nici în cățelul împrumutat de copilul vărului meu, nici în
botgrosul țopăind prin tufișurile țepoase, dar bagi de seamă că sînt
tot mai mulți oameni singuri pe dinafară, mai apoi într-o zi înțelegi că un altul
se află înăuntrul tău, un ins de rezervă, care se îmbată cu toți cei de care-ți aduci
aminte,
hoinărește printre ciudate cabane părăginite pe autostrăzi sfîșiate, își curăță
kharma în nopțile tale insomniace chefuind după plac

Dădusem deja jos toată creștinătatea de pe pereți, dar
am privit împrejur – morții rămăseseră tot acolo unde-i lăsasem; și cu fiecare eternă
întoarcere te simți tot mai bine în rolul tău, umbli după ei zi și noapte
cu ochii larg deschiși, lași pete albe pe literele goale, le explici noile achiziții
tehnologice,
sau le citești cu voce tare ultimele știri sportive – faci cît se poate de mult -
oricum, toate rămîn la fel cum au fost lăsate

Legasem deja o mătură din pelin ca să dau afară toate păgînismele cu
țărîna nelucrată a strămoșilor, pietriș pătrunzînd prin crăpăturile podelei,
dar din nou – noul an fuge aiurea ca niște umbre albe
lunile – ca niște înghițituri goale de aer
zilele fără asemănare

*Dumnezeu pofteste la pofta mea bună
(God Relishes My Good Appetite)*

Cînd am înțeles că am fost izgonit din Rai
am început să culeg și să mănînc mere necoapte.

Am smuls tot ce-am putut găsi. Doamne, dacă-mi este sortit

păzește-mă de vedenii: în lipsa mea de experiență, fă-mă să mă abțin
de-a ține seamă de ceea ce mă așteaptă mîine.

Mi-e teamă să văd prea mult la fel cum să orbesc

pentru că, Doamne, care e culmea dulcilor alegeri de răsplată
din lumea reală – fructele uscate și vinul
dacă oricum sîngele meu rămîne la fel de acru?

La ce bun toate actele astea de credință și proprietate
dacă eu renunț la orice de la bun început – mort de teamă că dacă iau
ceva ce nu-mi aparține las amprente

pe tastatura computerului? Aici, pe strada Sodu, unde în fiecare dimineață
Requiemul lui Mozart poate fi auzit la patru - și troleibuzele alunecă
de-a lungul firelor cum o cîrpă ar șterge praful de pe sticlă – recunosc că

ordinea lucrurilor pentru mine este făcută doar din linii neterminate
ce se aruncă singure, precum sîmburii din mere mîncate pe jumătate,
prin maldărul de hîrtii ce se vestejesc pe masa mea,

unde Mozart privește din profil o monedă de un euro
pe care n-am reușit s-o schimb sau s-o arunc de pe pod
vara asta: n-am rostit nici o singură dorință – nici chiar pe mare

care mă aruncă – ca pe o aşchie – către ţărm

ca şi cum n-aş avea greutate, vreo putinţă de scufundat oarecare, doar pasiunea de-a împacheta lucruri pentru lungi călătorii – privind cu ochi adormiţi

prin geamurile troleibuzelor, citind partitura Requiemului -

către mahalale, către grădinile de la capătul Raiului

unde mă caţăr peste gard şi mă rog: Doamne, apleacă-mi încă o creangă,

iartă-mă, păcătuiesc pentru că n-am nimic de ce să apuc.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

Nici o problemă
(Abstinence from problems)

În fotografia asta - sînt eu acolo.
Pe masă - o întregă grădină zoologică de plastic.
Cu toate că sînt legat la ochi cu un prosop -
recunosc fiecare vietate din mîină. O femeie
cu haină albă și un caiet de notițe în care scrie ceva
o zebra și eu - gata să plîng.

Și aici - am deja șapte ani. Legat la ochi
cu același prosop - indiferent, dar în același
timp - victorios, zîmbind - mîngîi
cu degetul aceeași zebra. Un elefant, lup
și întreaga grădină zoologică mă salută și mă încurajează.
Aceeași femeie - care nu s-a schimbat cu nimic
în cursul anilor de meditație și ascetism -
încetînd brusc să mai scrie, mă apucă
de umeri și mă scutură, țipînd:
Ce-i asta!? Ce-i asta!?

*Îți trimit o scrisoare, ca să fiu mai exact, cele două jumătăți ale unei scrisori
(I'm sending you two letters, to be more precise, the two halves of a letter)*

Mă gîndesc la tine, cînd tu nu te gîndești la nimic.
Sînt aici - în disciplina de fier a nopții, pregătindu-mă
pentru bătălii care nu au loc niciodată pentru războaie
care niciodată nu încep. Un proprietar de ordine și titluri
care nu există, recidivist al numelui tău -
de neînvins, pentru că veșnic, pînă cînd îmi dai voie
să fiu astfel. Am fost mobilizat pe toate
nevăzutele linii ale frontului - să ling timbre poștale.

P.S. într-o altă viață
vei fi desigur interesată
de-o caligrafie ca asta

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

Internaționalitatea somnului
(The Intentionality of Sleep)

Oglinzi pline de neașteptați și neinvitați musafiri
până când îi visez somnul îi ține strâns și ațipesc
în vreme ce moțai ei coboară pe brânci
spărgînd sticla și împrăștiind cioburile

Am văzut pe cineva pătrunzînd prin
sticla oglinzii apoi am ațipit
nereușind încă să ajung lîngă penele în culori de ulei
din preaiubitele mele straie din atelier

înmuierea pensulelor m-ai rugat să te trezesc
cînd și cum aceasta se poate dacă adormi
în vreme ce eu moțai și mă trezesc
sticla oglinzii se potolește caldă

This sample translation was done on occasion of the **HALMA grant** of the author **Donatas Petrošius** at the **Culture Port Cetate** in April 2010.

The original poems were translated by **Adam Dinu**.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu